

поліцейський за фактом вчинення домашнього насильства. Результати оцінки ризиків враховуються під час винесення термінового заборонного припису щодо кривдника. За результатами заповнення форми оцінки ризиків учинення домашнього насильства поліцейський визначає рівень небезпеки [4].

Висновок: Насильницькі дії можуть виявлятися в різних формах: від прізвиська, образливого погляду до вбивства. Вони можуть мати вигляд фізичного, вербального, психічного та соціального насильства. Не всі види насильства кримінальні, зокрема домашнє насильство. Такий вид насильства включає багато насильницьких дій, у тому числі обмеження доступу до їжі, одягу, навчання, соціальних послуг; приниження гідності; порушення внутрішнього кордону особистісних переживань; ігнорування потреб та інтересів дитини.

1. Журавель Т.В., Кочемировська О.О. Вплив несприятливих умов соціалізації на формування дезадаптивних форм мислення та поведінки дитини. Підвищення виховного потенціалу прийомних батьків та батьків-вихователів: навчально-методичний посібник. Авт. кол.: Бондаренко Т.В., Гришко А.А., Журавель Т.В., Зверева І.Д. та ін. За заг. ред. І.Д. Зверєвої, Київ: «Версо 04», 2019. С. 256 – 274

2. Кочемировська О.О. Стандарти якості надання соціальних послуг: загальні засади та можливі механізми запровадження. Стандарти надання соціальних послуг особам, які постраждали від насильства в сім'ї. Запоріжжя: Друкарський світ. 2017. С. 91 – 154.

3. Насильство в сім'ї та діяльність органів внутрішніх справ щодо його подолання: навчально-методичний посібник для курсантів вищих навчальних закладів МВС України. Укладачі: Запорожцев А.В., Лабунь А.В., Заброда Д.Г., Басиста І.В., Дроздова І.В., Брижик В.О., Мусієнко О.М. Київ, 2016. – 246 с.

4. Попередження, виявлення і подолання випадків насильства та жорстокого поводження з дітьми: методичний посібник для освітян. Журавель Т.В., Кочемировська О.О., Ясеновська М.Е. Заг. ред. Безпалько О.В. К. : ТОВ «К.І.С.», 2019. 242 с.

Пугачова Юлія Олександрівна ,
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування

науковий керівник:

Миронюк Роман Вікторович ,
професор кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
доктор юридичних наук, професор

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Проблема, скоєння злочинів неповнолітніми, завжди була гострою у нашій державі. Криміногенна ситуація різко зросла в часи перших років існування незалежної України та відбувся значний стрибок скоєння таких злочинів. Перед державою стало питання в необхідності реформування систем боротьби із злочинністю неповнолітніх та впровадження ювенальної юстиції.

Перший крок розвитку національного законодавства у забезпеченні прав не-повнолітніх осіб, було здійснення 27 лютого 1991 року ратифікації Верховною Радою УРСР Конвенції ООН про права дитини. Законодавче обґрунтування створення ювенальної юстиції в Україні відбулося прийняттям низки наступних нормативно-правових актів: Закону України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей» 1995 р., Закону України «Про охорону дитинства» 2001 р., Закону України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» 2001 р., Закону України «Про попередження насильства в сім'ї» 2001 р., Закону України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» 2005 р. та ін [1,69].

У 2009 р. була розроблена Загальнодержавна програма «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини» та закладена необхідність у створенні належної системи ювенальної юстиції в період дії реформ судових систем для поліпшення національного законодавства у сферах захисту прав дітей.

Для подальшого розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх передбачалося здійснення удосконалення превентивної та профілактичної роботи, як визначальний вектор у реформуванні ювенальної юстиції. Було поставлене основне завдання - підвищення ролі сім'ї та громадськості у процесах виховання дітей, яке передбачало заходи що до надання допомоги в плані

правових, консультацій дітям, їх батькам та особам, які виконують обов'язки по вихованню дітей. [2,с.539,540]. На жаль, на теперішній час ці заходи держава не здійснює, а завдання, яке треба було бути здійснити до 2016 року залишилось невиконаним. Передбачені комплексні освітні заходи для спеціалістів, які працюють з дітьми, проводились не на належному рівні, дані положення так і залишилися декларативними і для їх виконання не прийнято жодний документ, що передбачає механізм взаємодії державних органів у сфері кримінальної юстиції. Розпорошення повноважень у сфері ювенальної юстиції між різними установами також не пішов на користь у боротьбі із дитячою злочинністю.

З другою групою заходів передбачалося забезпечення під час дізнань, досудових розслідувань та вчинення правосуддя щодо неповнолітніх, дотримання їх прав з урахуванням віку, соціально-психологічних, психо-фізичних та інших особливостей розвитку. Таку мету повинно було досягнуто шляхом підготовки працівників органів внутрішніх справ, суддів, прокурорів, адвокатів, працівників органів опіки і піклування з питань здійснення дізнання, досудового слідства та правосуддя щодо неповнолітніх. Таку підготовку дійсно здійснили, але є питання до якості відбору та підготовки кадрів, які працюють із неповнолітніми особами.

Напрямок третьої групи – це розвиток програм відновного правосуддя щодо неповнолітніх, які вчинили правопорушення. Насамперед вона передбачала здійснення процедури медіацій. Але на сьогодні прийнято тільки проект закону «Про медіацію», а Закон України «Про медіацію» не прийнятий досі. Було запропоновано залучити громадськість у процесі примирення та відшкодування шкоди, що була нанесена у процесі порушення закону малолітньою особою. Але впровадження цих положень так і не було втілене у життя.

З четвертою групою заходів було передбачене створення ефективної системи з реабілітації неповнолітніх, які вчинили правопорушення, з метою їх перевиховання та ресоціалізації. Необхідно було розробити корекційні, освітньо-інформаційні та психолого-педагогічні програми для використання їх у роботі з неповнолітніми порушниками закону, а також виховні, профілактичні, культурні та профілактичні заходи для реабілітації неповнолітніх.

Передбачалося і надання соціальнопсихологічної підтримки неповнолітнім правопорушникам та їх сім'ям.

Також, слід зазначити, про важливий захід – створення служби пробації для неповнолітніх, обов'язком якої є узагальнення та надання суду інформаційної характеристики неповнолітнього правопорушника, здійснення патронажу щодо неповнолітніх, які перебувають чи перебували у спецвиховних закладах, забезпечення нормального фізичного і психічного розвитку, профілактика агресивної поведінки мотивація позитивних змін особистості та поліпшення соціальних стосунків [3,с 520]. Виконання цього заходу відбулося у 2015 році, коли був прийнятий Закон України «Про пробацію».

Підсумовуючи вищевикладене, можна зробити висновки, що Концепція розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні виконана не була і вона залишилася лише загальною декларацією. Із тих реформ, які пропонувала Концепція було впроваджено лише декілька із них. Проте і вони були здійснені з недоліками.

1. Сучасна європейська поліцейська та можливості її використання в діяльності Національної поліції України : збірник тез доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції. Харків, 2019. URL: <http://univd.edu.ua/uk/dir/1974>.

2. Якимова С. Окремі аспекти методики індивідуальної профілактики з неповнолітніми правопорушниками. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія «Юридичні науки». 2016. № 855.

3. Ортинська Н.В. Правовий статус неповнолітніх: теоретико-правове дослідження : монографія. Львів : СПОЛОМ, 2016. 691 с.

Радельчук Катерина Олександрівна.,
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування

науковий керівник:

Миرونюк Роман Вікторович ,
професор кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ВПЛИВУ, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ ДО НЕПОВНОЛІТНІХ

Масштабні процеси, що відбуваються в економічній, політичній, соціально-культурній та морально-психологічній сферах, мають значний, часто несприятливий вплив на неповнолітніх. Прояв девіантної поведінки дітей, вчинення ними злочинів є певним показником, що визначає рівень морального духу суспільства.

Окрім того, зростає кількість адміністративних правопорушень серед неповнолітніх, що викликає занепокоєння громадськості та правоохоронних органів, а також необхідність застосування та вдосконалення ефективних правоохоронних заходів, які б знизили існуючий рівень злочинності серед неповнолітніх. Мотивація поведінки неповнолітніх зумовлена, переважно, віковими особливостями: нестійким світоглядом і недостатнім життєвим досвідом; це й рухлива система цінностей і схильність до наслідування, бажання виділитися та показати самостійність, відсутність критичного ставлення до своїх вчинків тощо[1,с.43].